

Zaščita drevesnih nasadov pred škodljivci

Janeževci, febr. 1949. Naš odbor za škropljenje sadnega drevja je imel ta mesec sejo, na kateri so bile temeljito prediskutirane organizacijske priprave za škropljenje in izvršeno razdelitev dela.

Upravljanje z motorno škroplilnico, ki nam jo je dal na razpolago OLO v Ptuj, smo poverili Janezu Gregorcu. Vodstvo škroplilne skupine je prevzel Ignac Steger, oba iz Placarja. Zavezala sta se, da bosta naloge škropljenja na področju našega KLO 100 odst. izvršila.

Za rajon Drstelja pa so prevzeli skrb in izvršitev škropljenja tov. Janez Toplak, Jože Caf, Anton Bezjak, Alojz Polanec in Franc Mohorič iz Drstelje.

Sadje in zelenjavo je 1948 odkupovalo Odkupno podjetje OZKZ v Ptuj

Ptuj, febr. 1949. Na »Odkupnem podjetju OZKZ v Ptuj« smo imeli glede odkupa sadja in zelenjave obsežne naloge. Prijeli smo resno za delo na vseh odkupnih področjih in nam je končno uspelo prekoračiti plan za 10%.

Pri izvajanju nalog smo imeli velike težave z organizacijo prevoza, vendar nam je uspelo, da smo prevzemali v sadnem slovenjgoriškem predelu sveže sadje ter zelenjavo od raznih kmetijskih zadrug v okraju.

Skozi ves čas sezone so morali delavci in delavke ostajati pri svojem delu od jutra do večera. Nakladanja in razkladanja v naših skladiščih in na postaji so se vrstila druga za drugim. Izdelali smo okoli 300.000 zabojev ter s tem pospešili odkupno sadja v inozemstvo in na domači trg.

Odkupili smo skupno 400 vagonov jabolk, ki jih je bilo potrebno predhodno sortirati in spraviti v zaboje, da so neupoštevani prišla na cilj. Od kmetijskih zadrug smo odkupili nad 75 vagonov zelenjave in krompirja. Komaj meseca decembra 1948 smo končali svoje delo.

Naše storitve v primeri z naporom delavcev in industriji in rudnikih niso velike, vendar predstavljamo most, preko katerega se prihajajo proizvodi našega kmetijstva med potrošnike, delavce v mestih, kar je ustvarjalo praktično pomoč.

Do noči se niso mogli odločit

Nova vasp. Marku, febr. 1949. Izvajanje popisa živine smo mali in srednji posestniki sprejeli kot nujen ukrep, nismo bili nejevoljni niti ob popisu, še manj pa nas je presenetilo, ko smo zvedeli za kontrolo popisa. Točno vemo, koliko živine vzdržujemo za svojo potrebo in tega nam ne vzame oblast ob odkupnih potrebah, še manj pa ob popisu.

Drugače gledajo na stvari popisa nekateri naši večji kmetje. Bojijo se popisa, še bolj pa kontrole. Ko so zvedeli v Bukovcih, Stojncih in Novj vasi, da okrajna popisna komisija kontrolira popisne podatke, so ponoči klicali tajnika KLO, da je dopolnil podatke.

Tako je Kekec Jurij iz Nove vasi 37 pri Marku ponoči prijavil naknadno še 4 svinje. Premislil si je tudi Janez Golob iz Nove vasi 38 pri Marku. Ne bi se rad zagovarjal zaradi utaje 5 svinj, zato jih je prijavil. Njegova mati je imela prav, da ga je ostela zaradi nepravilno navedenih podatkov. Ni ji do tega, da bi se zagovarjala namesto sina.

Tako morajo imeti organi oblasti na vasi z gotovim številom ljudi opravka. Mali in srednji kmetje pač ne moremo dopustiti, da bi v našem planskem gospodarstvu povzročali zmedo ljudje, ki so sicer vedno trdili, da so ljubitelji reda.

Socialistična družina ne trpi zanemarjenja družine

Mali Okič, febr. 1949. Pri naših skromnih družinah je prihajalo večkrat do prepira, ker je bil pri hiši nezakonski otrok. Matere smo odhajale z doma, da smo pomagale starem vzdrževati otroke. Nezakonski očetje pa so živeli brezskrbno in se izmikovali obvezam. Pota na sodišče so bila večkrat brezuspešna. Otroci so dorasli in šli za svojim kruhom.

Socialistična družba daje vsakomur možnost dela, zaslужba in izpolnjevanja osnovnih družinskih obvez. Za ljudi pa, ki ne vidijo teh velikih pridobitev, ima vzgojne metode.

Hrenko Martin iz Maribora, Lovska ul. št. 12, bo tekem štirih mesecev na poboljševalnem delu spoznal, da imajo okrajna sodišča možnost tudi s kaznimi vplivati na izpolnjevanje očetovskih obvez. Okrajno sodišče v Ptuj ga je januarja t. l. obsodilo na zgoraj omenjeno kazen, ker ni hotel skrbeti za nedoletnega Topolovec Franca iz Malega Okiča in plačevati mesečno 300 din hranarine. Svoje zanemarjanje otroka je hotel opravičiti z izgovorom, da mati ne vzgaja pravilno otroka.

Zene iz Halož se zavedamo, da smo ob najtežjih prilikah vzgojile svoje otroke v dobre in poštene delavce, ko so nam pomagali pri njihovi preskrbi očetje, če pa smo jih vzgajale same, so zrasti v dobre ljudi, ker so poznali naše trpljenje.

Vaši dopisi v »Naše delo« prikazujejo najmanj 20.000 bralcem uspehe, težave in slabosti dela v našem okraju. — Pomagajte z objektivnimi dopisi širiti svoje izkušnje v borbi za petletni plan!

Skupinovodja, motorist in delavec pri motoriki ostanejo stalni tudi za Zg. Velovlak.

Splošno nadzorstvo in skrb za cepljenje sadnega drevja je bilo poverjeno tov. Janezu Kurbusu iz Janežev.

Med tem ko je sadjarstvo predstavljalo v Slov. gor. enega izmed glavnih virov dohodkov, je širjenje sadnih bolezni povzročalo našim ljudem velike skrbi. Pomoč ljudske oblasti in razumevanje možnosti našega boljšega življenja sta nam najboljša garancija, da bomo odpravili tudi to nevarnost in v jeseni nudili našim in inozemskim delavcem prvovrstno slovenjgoriško sadje.

vezavo interesov in življenja delavcev s kmeti.

V letošnjem letu bomo porabili vse lanske letošnje izkušnje ter si bomo prizadevali povežavo delovnih ljudi povečati s čim boljše in čim hitrejšo odkupno pridelo.

Del nagrade so odstopili za zgraditev zadružnega doma

Stoperice, febr. 1949. Kot večina kmetijskih zadrug, je tudi naša kmetijska zadruga z odkupom in prodajo kmetijskih pridelkov imela v letu 1948. nekaj dobička.

Upravni in nadzorni odbor sta se seji v tem mesecu razpravljala o pomoči in zalaganju poedinih članov pri lanskoletnih odkupnih akcijah in se zedinila o nagradi poslovojdne žene Cecilije Ogrizek in predsednika Janeza Jusa s po 1000 din, Vida, Jožefa in Maksa Jerić s po 500 din ter poslovojdne Ogrizek s 500 din. Janez Jus, Drogenik in Ivan Ogrizek bodo pri izplačilu nagrad odstopili Upravi za gradnjo zadružnega doma skupno 900 din.

Na občnem zboru bomo člani zadruge pregledali uspehe našega dela v lanskem letu ter se temeljito pripravili za letošnje odkupne naloge.

Med pionirji odkrivamo talente

Ptuj, febr. 1949. V nedeljo, 13. febr. smo imeli pionirji kulturno-prosvetnih skupin Ptujškega in Dravskega polja v ptujskem gledališču svojo celodnevno prireditev.

Dopolodne nam je ptujski podmladek dram. pionirsk skupine pokazal svoje znanje. Odigral je »Posebno nalogo«, ki nas je zelo navdušila. Dopadel se nam je prost in samozavesten nastop igralcev-pionirjev.

Popoldne je bil nastop raznih skupin z recitacijami, folklornimi slikami in glasbo.

Mala Bosanka iz Hajdine je recitirala Prešernovo »Lepo Vido«. Vsi smo jo občudovali, kako se je v dveh letih privadila slovenske. Ko je prišla na Hajdino, ni znala niti besedice slovenskega jezika. Komaj pet let stara Rozika nam je odigrala na harmoniko venček narodnih pesmi. Občudovali smo jo in ji dali vse priznanje. Prešernovega »Povodnega moža« je krasno recitirala pionirka iz Hajdine, ki je imela lep nastop in je recitirala z občutkom. Pionirke iz Markovc so nam obnovile spomin na grozote iz fašističnih taborišč. S »Pis-mom materi iz groba« nas je pionir iz Gorisnice »ganil do solz. V partizanskem delu revije smo pionirji dokazali, da si znamo zamisliti grozote fašističnega nasilja in ljubezen naših borcev za svobodo.

Podmladek pionirjev iz Hajdine nam je s svojim »Petrom« prikazal težave lenih in neresnih otrok, ki mislijo živeti kar tja v en dan.

Folklorne skupine iz Cirkovc, Ptuj in gimnazije so zaplesale Titovo kolo, narodna kola in ples iz bratskih republik. Najmlajši zbor harmonikarjev nam je odigral prve pesmice, starejši harmonikarji pa venček narodnih in partizanskih pesmi. »Kazačok« markovskih pionirjev si je zaslužil naše izraženo priznanje. Pionirke s Hajdine so nas navdušile z baletno točko, plesna skupina iz Središča pa ob zaključku prireditve z narodnimi plesi. Ptujске pionirke so nam za zaključek zalgrale na klavirju, pionir pa na violini ob spremljavi klavirja.

Tako smo ob svojem pionirskem dnevu spoznali skrite talente svojih soto-varišev in tovarišic, ki se razvijajo. Se se bomo videli v marcu ob petju najboljših pevskih zborov in v aprilu pri predstavah dramskih skupin. Pripravili se bomo, da bodo naši dnevi prazniki najmlajših Titovih ljudi.

Mladinci predvojaške vzgoje iz Marjete so igrali pri Vel. Nedelji »Rokovnjače«

V nedeljo, 20. februarja 1949, so gostovali mladinci predvojaške vzgoje iz Majšperke na našem odru z ljudsko igro »Rokovnjača«. Podali so igro res življenjsko. Igrali so naravno in skoraj nismo mogli verjeti, da je večina od njih prvič nastopala »na deskah, ki pomenijo svet«. Igro je režiral šolski in- struktor Stane Stanič.

Gledalci, ki jih je bila polna dvorana, so se prepirali, kako se lahko mladinci poleg svoje strok, in predvojaške izobrazbe pripravljajo na življenje tudi s kulturno-prosvetnim udejstvovanjem. Le tako naprej, mladi Marjetčani!

Na občnem zboru sindik. podr. IV. sekcije Ptuj

Ptuj, febr. 1949.

Člani in funkcionarji sindik. podružnice IV. sekcije Ptuj smo imeli koncem januarja t. l. občni zbor. Povabili smo nanj zastopnika OSS in KOZ ter šefa sekcije; prišli so tov. Frangež, Koren in Premk.

Po uvodnih formalnostih in pozdravnih nagovorih je dal predsednik naše podružnice poročilo o delu v 1948. letu. Pri udarniškem in prostovoljnem delu na zadružnih domovih v Rogoznici, Grajeni, Podlehniku, Litmerku, Križevcih, Gravi, Veliki Nedelji, Žerovincih in Ivajnkovcih smo opravili 7664 delovnih ur. Naši člani so si priborili delovne znake, nagrade in stavljenja sta bila dva predloga za odlikovanje. Poleg tega pa smo zgradili sindik. dom.

Stanje članstva se giblje med 164 in 181; na novo jih je pristopilo 18. Nekaj jih je premeščenih drugam. Zadnje stanje izkazuje 173 članov.

Priprave za tekmovanje igralških družin v našem okraju

Igralske družine so zopet pred tekmovanjem, ki so pokazala poživitev dela in kar je glavno, da se naša dramska dejavnost kvalitetno dviga v ideološkem in umetniškem pogledu.

Letos je OL PS svetoval dramskim družinam, naj naštudirajo Cankarjevo socialno dramo »Kralj na Betajnovi«. Tekmovanje, ki se bo začelo aprila, bo omogočilo točnojšo ocenitev posameznih igralških družin, ker so vse družine postavljene pred enotno, v vseh pogledih kvalitetno delo.

Na tretji reviji SKUD-ov v oktobru preteklega leta v Mariboru se je ocenjevalna komisija posluževala naslednjih meril pri grupiranju igralških skupin:

1. Začetne skupine so fiste, ki dosežejo 50% točk;
 2. Skupine krajevnega merila, ki dosežejo od 50—60% točk;
 3. Skupine medkrajevnega merila (gostovanje v drugih krajih), ki dosežejo 60 do 70% točk;
 4. Skupine okrajnega merila, ki dosežejo 70 do 80% točk. Skupine s to ocnobodo nastopale na okrajnih festivalih ozir. v centru okraja;
 5. Skupine, ki bodo dosegle 80 do 90% točk, bodo lahko nastopale po raznih okrajih v republiki;
 6. Skupine, ki bodo dosegle 90 do 100% točk, lahko nastopajo na povabilo v centralnih gledališčih, ozir. lahko zastopajo republiko v medrepubliškem tekmovanju.
- Najvišje dosegljivo število točk je 70. Točke pa so deljene na ta način: 10 točk za izbor dela (napredno, vzgojno delo). V teh 10 točkah je zapodena tudi idejno pravilna interpretacija. 10 točk za interpretacijo tekstov (logično govorjenje, izgovorjava in pravilnost jezika), 10 točk za ocenitev situacije na odru in za igro s telesom (mimiko in geste), 10 točk je za oblikovanje igralških likov (karakterjev) glede na osnovno idejo igrane igre, 10 točk za ubranost ansambla (skupna igra), 10 točk za pravilno dinamiko (tempo) predstave, 10 točk za opremo (sceno, luč, kostume, maske).

Od 1. do 4. točke je negativna ocena, od 5 do 10 točk pa pozitivna. Podrobnosti o teh ocenjevalnih merilih se nahajajo v 12. št. »Obzornika« iz leta 1948.

Počastitev 100-letnice Prešernove smrti na Hajdini

V nedeljo, dne 6. februarja t. l. smo priredili hajdinski mladinci in mladinke skupno s pionirji akademijo v počastitev 100 letnice Franceta Prešerna.

V nabito polni dvorani smo vrstili brez odmora različne točke sporeda: Slavnostni govor, recitacije, petje Prešernovih in partizanskih pesmi, balet, zbor harmonikarjev in igro »Talcia«.

Po predstavi smo slišali pripombe gledalcev, da so nam vse točke dobro uspeli. Bili so zelo zadovoljni. Mnogo pa jih je odšlo, ker niso mogli v nabito polno dvorano.

Sedaj nam postaja še jasnejše, kako je potrebno, da si zgradimo na Hajdini zadružni dom s prosvetno dvorano.

Mlečna kuhinja v Rodnem vrhu

Rodni vrh, februarja 1949. Za pomoč našim slabotnim in oddaljenim sošolcem je organiziral koordinacijski odbor RK s 1. februarjem t. l. v šoli mlečno kuhinjo. Posodo je preskrbel OLO v Ptuj, kuhanje pa opravljamo pionirke. Doselej so se najbolj izkazale Golc Marica, Toplak Tina, Kolar Marija, in druge dežurne pionirke. Za kuhanje dobivamo mleko v prahu in druge osnovne živilske potrebščine, kruh pa prinašamo otroci z doma.

Otvoritev mlečne kuhinje smo se vsi otroci zelo razveselili. Mnogi imamo danes v šoli in nam je toplo mleko s kruhom močno okrepčilo. Premraženost s

V letu 1948. je bil ustanovljen dramski krožek, ki je že štirikrat nastopil. Osnovan je rdeči kotiček, v katerem se delo živahno razvija. Na občnem zboru je bila posebno poudarjena potreba za čim večjim izobraževanjem našega članstva, da bo sledilo vsemu dogajanju doma in v svetu ter tako tudi laže premagovalo življenjske težave.

Med drugim so bile prikazane težave s preskrbo, ki pa se zboljšuje. Pred kratkim je bila ustanovljena čevljarska delavnica, ki je nameščena v stavbi našega sindikalnega doma in že obratuje.

Po izbranih poročilih posameznih referentov sta zastopnika OSS in KOZ pohvalila naše delo, obenem pa izrekla priznanje naši upravi in šefu sekcije, tov. Premku, ki sta nudila podružnici vse možno pomoč.

Volitev novega odbora je dala sledeče rezultate: V upravni odbor so bili izvoljeni tov.: Vauda Franc, Ah-

čin Franc, Bezjak Francka, Debenjak Vlado, Gorjup Ana, Horvat Ivan, Hrga Vida, Lajnsčak Ignac in Martinc Anton. Nadzorni odbor sestavljajo tov. Premk Alojz, Maroh August, Serdinšek Ludvik. II. kongresa železničarjev v Zagrebu se bo udeležil kot naš delegat tov. Vauda.

Po izvršenih volitvah so člani podružnice skupno z novo izvoljenim odborom sprejeli obvezo, da bodo v letu 1949. s podvojeno silo delali za dosego plana ter kvalitetno opravljanje poverjenih jim del.

Občni zbor je končal z vzklikom:

»Naj živi delavski razred, naj živi KP — borec za boljšo bodočnost. Naj živi KPJ, voditeljica delovnega ljudstva s tov. Titom na čelu!«

Naročniki, ki ste še dolžni lanske leto naročnino, nam to poravnajte takoj, sicer Vam bomo s 1. marcem ustavili prejemanje »Našega dela«.

Rudarji Okrajnega rudnika v Podgorcih smo prejeli nagrade za 1948

Vičanci, februarja 1949. Ob začetku letošnjega leta so ptujska okrajna podjetja razdelila nagrade iz sklada vodstva svojim delavcem in nameščencem.

Tudi v našem podjetju »Okrajni premogovniki Podgorci« smo prejeli nagrade po socialističnem načelu: »Vsakomur po njegovih zaslugah!«

Delamo dalje. Naše delo je težko. Neprijazni so rudniški vpadi in rovi, ko na prostem sije sonce. Večkrat smo tudi zunaj tiho, drugič pa razpravljamo o podaljšanju rova, izkopavanju, izražanju in prodaji, svojih živiliških kartah, tekstilnih nakaznicah in plačah.

Tov. Heber Jože, Petek Ferdo in drugi nam radi povedo kaj o svojem življenju. Živijo vsak po svoje. Večkrat tudi pri tej skromnosti pridejo težave. Ostanejo doma dan za dnem, pomagajo ženam ali pa gredo na protisloglo kmetom za njive, oranje, vožnje, listje... Zopet se vrnejo k nam na delo zaskrbljeni, včasih nevoljni. »Nisem kmet in ne delavec« se jezi včasih eden ali drugi in dela, ne da bi se pri tem zavedal, kako hitro minevajo ure in dnevi.

Drugi nimajo ne njev ne krav, kolin in tudi ne vračajo uslug za oranje. Orjejo sami v svojem rudniku. V njem pušajo svoje moči. Pri nakopnem, izvoženem in prodanem premogu pa je toplota našim tovarišem v tovarnah in pisarnah. Gospodinje kuhajo in pečejo za svoje družine. V toplih solah sedi nešteto naših sinov in hčera, ki se pripravljajo na pametno in srečno življenje. Na vlakih potuje na toplem mlado in staro. Povsod potrebujejo premog. Kapljice in kapljice znova nam stečejo s čela in hrba.

Naš upravnik je videl, da smo pošteno delali in se pri tem nismo naslanjali na nekaj vrst koruze ali krompirja, kravo in ostalo, temveč na dohodke od svojega dela. To so videli ljudje iz našega podjetja in so nas predložili za nagrade.

Novo moč nam daje to priznanje, denar pa smo porabili za potrebe svojih skromnih družin.

Tudi pionirji znajo šahirati!

V nedeljo, 13. febr. 1949 so v Ptuj tri grupe pionirjev merile svoje znanje v šahu. V prvi grupi so bili zajeti pionirji, ki šahirajo že nad dve leti, v drugi igralci z izkušnjami enega leta in v tretji začetniki po novoletni letki.

Turnir najmlajših so z zanimanjem spremljali tudi odrasli ter občudovali njihovo resnost in poglobljenost v igro. Igrali so za pionirsko šahovsko prvenstvo v okraju.

Janku je hotel pomagati mladinec Saša z nasvetom: »Skoči s konjičem«. Janko se je razjezil. Zmešal je figure. »Ne maram, da bi mi kdo pomagal; sam hočem pokazati, kaj znam.« V ponovni igri je Janko zgrebil. »Nič zato, Jože zna boljše. S tujim znanjem ne maram dobiti zmage«, je rekel. Volje ni izgubil, igra dalje, da bo enkrat šahist-prvak.

Tudi Franci in Metka sta igrala. Metka šahira že več kot leto dni, Franci pa komaj štiri mesece. Igro je dobil Franci. Premagal je v drugi igri tudi pionirja Mičija, pravega šahovskega mojstra z dvoletno prakso. V tretji igri je bil sam premagan. Kot načelnik oddreda pionirjev bo vse svoje pionirje navadil šahirati.

Prvo mesto je zavel Drago Modrič, pionir gimn. v Ptuj, drugo Senčar Peter, pionir gimn. v Ptuj; tretji Masten Franc, pionir iz Središča. Med najmlajšimi igralci je bil najboljši Vede Franc iz Brega, ki je odigral tri igre in šele četrto izgubil. Šahira komaj mesec in pol.

V splošnem so pokazali najmlajši šahisti, ki so pričeli z igranjem šele po novoletni letki, mnogo uspehov.

Med našimi pionirji se udomačuje šahovska igra, ki bo sčasoma postala narodna. Pionirji šahirajo že v vseh oddelih. S prvim šahovskim turnirjem pa so si naši pionirji pridobili novo pobudo za pionirsko masovno šahovsko igro.